Intermediary Foundation of the Universal Declaration of Human Rights

---

A A N T E K E N E N
aan: hoofdcommissariaat politie Brussel (brussel/ elsene)

Wetstraat 1
1000 – BRUSSEL
BELGIE

Your letter of	-
Your reference	-
Our letter of	-
Our reference	Strafaangifte
Enclosure(s)	
Contact	IFUD of Human Rights / J.P. van den Wittenboer
Direct line	ifudofhumanrights@yahoo.com
Re	***STRAFAANGIFTE***

Mierlo,19 juni 2012

Hierbij doe ik strafaangifte tegen de Europese Commissie, Wetstraat 200 Brussel / Belgie.

Aangever: IFUD of Human Rights,voorzitter Joannes Petrus van den Wittenboer,adres Kastanje 28, 5731NK Mierlo, Nederland.

Tegen: Europese Commissie, Wetstraat 200, Brussel Belgie.

Omschrijving (vermoedelijk) strafbare feit:
Het via internet verspreiden en te koop aanbieden cq verkopen van nazi merchandise.Het een en ander o.a. t-shirts met hakenkruizen verwerkt in europese vlag.Zie bijlage(n),hierdoor medeplichtig aan verspreidingsdelict.

Commentaar: middels een brief Ref. Ares(2012)683201- 08/06/2012 door de Europese Commissie aan IFUD of Human Rights,geeft de commissie te kennen dat het recht aan het vertoon van nazisymbolen als zodanig niet in de weg staat.Ik ben het in zoverre hier mee eens daar waar het gaat om doeleinden als musea,educatie die onder “fair use”begrip vallen.Alle andere gevallen en situaties die onder het begrip “misbruik” vallen zijn verboden / strafbaar en vallen onder het Internationaal Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie (ICERD).Het oordeel over strafbaarheid is aan de strafrechter hierover.

Correspondence:Po.box 324, 5660AH Geldrop The Netherlands
Offices:Kastanje 28, 5731NK Mierlo The Netherlands
C.o.C.reg:41092925 Eindhoven N.L.
E-mail: ifudofhumanrights@yahoo.com
Internet: http://ifudofhumanrights.webs.com/
Phone:+31 -(0)6 50 425 552

AANTEKENEN
19 juni 2012

Hoofdcommisariaat politie Brussel (brussel/ elsene)
Wetstraat 1
1000- BRUSSEL
BELGIE.

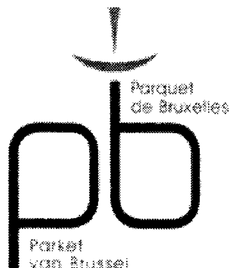
Ik verzoek u van deze aangifte procesverbaal op te maken en hiervan het afschrift aan mij toe te sturen.

HOOGACHTEND,

IFUD of Human Rights
voorzitter

J.P. van den Wittenboer

Correspondence:Po.box 324, 5660AH Geldrop The Netherlands
Offices:Kastanje 28, 5731NK Mierlo The Netherlands
C.o.C.reg:41092925 Eindhoven N.L.
E-mail: ifudofhumanrights@yahoo.com
Internet: http://ifudofhumanrights.webs.com/
Phone:+31 -(0)6 50 425 552

Portalis
Quatre Brasstraat 4 - 1000 BRUSSEL

De heer VAN DEN WITTENBOER J.P.
Voorzitter van IFUD of Human Rights

Kastanje 28
5731 NK MIERLO
NEDERLAND

Notitienummer: **BR 45.LL.81846/12**

Kabinet: BN1
(Beiden steeds te vermelden in uw briefwisseling)

Uw referte:

Brussel, 18 januari 2013

Geachte heer,

Verwijzend naar uw schrijven van 19/06/2012, verzoek ik u kennis te nemen van de volgende informatie:

- ☐ De inlichtingen die u in uw brief d.d. verstrekt, zijn ontoereikend. Gelieve mij indien mogelijk in kennis te stellen van het notitienummer*, de tussengekomen politiedienst, datum en aard van de feiten en namen van de betrokken partijen.
- ☐ In deze zaak is een opsporingsonderzoek* aan de gang. De wet bepaalt dat deze fase van de procedure geheim is, zodat in de regel nog geen nadere inlichtingen kunnen worden verstrekt. Als slachtoffer van de feiten bestaat de mogelijkheid een "verklaring van benadeelde persoon"* af te leggen op het parket.
- ☐ In deze zaak is een gerechtelijk onderzoek* aan de gang bij onderzoeksrechter (referte /).
- ☐ Het dossier werd overgemaakt aan de procureur des Konings te alwaar u op schriftelijk verzoek verdere inlichtingen kan bekomen.
- ☒ Het dossier werd zonder gevolg geklasseerd* (= geseponeerd).
- ☐ Het opsporingsonderzoek werd geschorst. De verdachte(n) werd(en) voor opsporing geseind.
- ☐ U kan mij schriftelijk toelating vragen om inzage en/of afschrift te nemen van het strafdossier.
- ☐ Het dossier werd afgesloten door oplegging van een voorstel tot verval van de strafvordering mits betaling van een geldboete (minnelijke schikking)* aan de dader van het misdrijf*.
- ☐ Een beschikking tot buitenvervolgingstelling* werd door de raadkamer* genomen op .
- ☐ Bij beschikking van de raadkamer* van werd de zaak verwezen naar de correctionele rechtbank. Een zittingsdatum zal later worden vastgesteld.
- ☐ De zaak werd vastgesteld op de zitting van van de correctionele kamer, om uur.
- ☐

Met de meeste hoogachting,

de procureur des Konings,

A. VANDERHEYDEN

* Bijlage: praktische inlichtingen en terminologische verduidelijkingen.

Jurisprudentie

-Jurisprudentie vastleggen / registreren merken en logo’s

Publicatievoorschriften voor wat betreft het gebruik van de Europese vlag

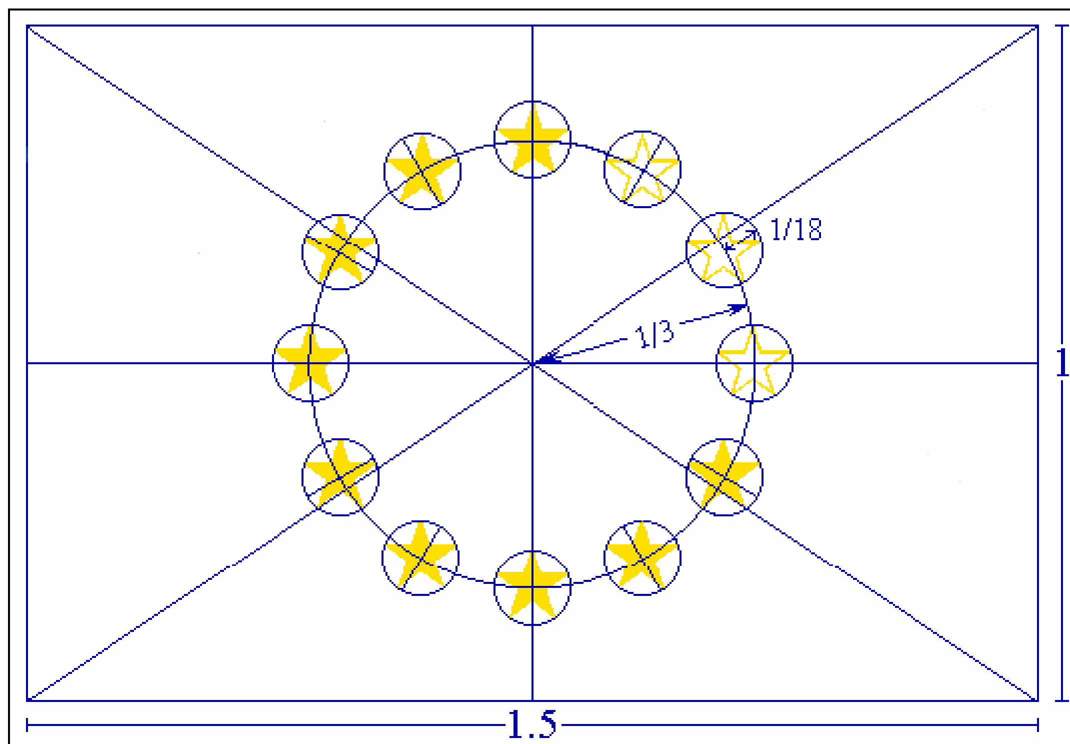
SYMBOOLBESCHRIJVING

Tegen een azuurblauwe achtergrond vormen twaalf gouden sterren een cirkel, die de eenheid
van de Europese volkeren voorstelt. Het aantal sterren is onveranderlijk vastgesteld op twaalf,
omdat dit getal het symbool is van volmaaktheid en volledigheid.

HERALDISCHE BESCHRIJVING

Een cirkel van twaalf vijfpuntige gouden sterren, waarvan de punten elkaar niet raken, tegen
een azuurblauwe achtergrond.

GEOMETRISCHE BESCHRIJVING

Het embleem heeft de vorm van een rechthoek waarvan de lange zijde gelijk is aan anderhalve keer de korte zijde (verhouding 3:2). Twaalf gouden sterren, op regelmatige afstanden geplaatst, vormen een onzichtbare cirkel waarvan het middelpunt op het snijpunt van de diagonalen van de rechthoek ligt. De straal van de cirkel is gelijk aan een derde van de
korte zijde van de rechthoek. Elk van de vijfpuntige sterren is in een onzichtbare cirkel gevat,
waarvan de straal gelijk is aan 1/18de van de korte zijde van de rechthoek. Alle sterren zijn verticaal geplaatst, d.w.z. dat één punt naar boven is gericht en de twee onderste punten op

een onzichtbare lijn rusten die loodrecht op de korte zijde van de rechthoek staat. De sterren
bevinden zich op de cirkel zoals de cijfers op de wijzerplaat van een klok. Het aantal sterren
blijft onveranderlijk.

KLEURENREGEL

Het embleem is samengesteld uit de volgende kleuren:

PANTONE REFLEX BLUE voor het oppervlak van de rechthoek;

PANTONE YELLOW voor de sterren.

Vierkleurendruk

Bij vierkleurendruk moeten de twee standaardkleuren op basis van de vier beschikbare kleuren worden aangemaakt.

Voor het PANTONE YELLOW kan 100 % ‘Process Yellow’ worden gebruikt. PANTONE REFLEX BLUE wordt verkregen door 100 % ‘Process Cyan’ te mengen met 80 % ‘Process Magenta’.

INTERNET

PANTONE REFLEX BLUE komt in het webpalet overeen met de kleur RGB:0/0/153 (hexadecimaal: 000099) en PANTONE YELLOW met de kleur RGB:255/204/0 (hexadecimaal: FFCC00).

AFDRUK IN ÉÉN KLEUR

Wanneer alleen met zwart kan worden gewerkt, worden zwarte sterren tegen een witte achtergrond in een zwart omlijnde rechthoek gezet.

Wanneer geen geel beschikbaar is, maar wel blauw (Reflex Blue uiteraard), worden de sterren
in negatief wit op een achtergrond van 100 % Reflex Blue geplaatst.

AFDRUK OP GEKLEURDE ACHTERGROND

Wanneer een gekleurde achtergrond onvermijdelijk is, moet de rechthoek met een WIT kader
worden omgeven waarvan de breedte gelijk is aan 1/25ste van de korte zijde van de rechthoek.

ARREST VAN HET GERECHT (Vierde kamer)

20 september 2011 (*)

„Gemeenschapsmerk – Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk dat wapen van Sovjet-Unie weergeeft – Absolute weigeringsgrond – Strijdigheid met openbare orde of goede zeden – Artikel 7, lid 1, sub f, van verordening (EG) nr. 207/2009"

In zaak T-232/10,

Couture Tech Ltd, gevestigd te Tortola (Britse Maagdeneilanden), vertegenwoordigd door B. Whyatt, barrister,

verzoekster,

tegen

Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM), vertegenwoordigd door G. Schneider als gemachtigde,

verweerder,

betreffende een beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 5 maart 2010 (zaak R 1509/2008-2) inzake een aanvraag tot inschrijving van een beeldteken bestaande in de weergave van het wapen van de Sovjet-Unie als gemeenschapsmerk,

wijst

HET GERECHT (Vierde kamer),

samengesteld als volgt: I. Pelikánová (rapporteur), kamerpresident, K. Jürimäe en M. van der Woude, rechters,

griffier: E. Coulon,

gezien het op 21 mei 2010 ter griffie van het Gerecht neergelegde verzoekschrift,

gezien de op 7 september 2010 ter griffie van het Gerecht neergelegde memorie van antwoord,

gezien de beslissing van de president van het Gerecht van 9 december 2010 houdende afwijzing van het door verzoekster ingediende verzoek om wraking,

gelet op de omstandigheid dat geen van de partijen om vaststelling van een terechtzitting heeft verzocht binnen een maand na de betekening van de sluiting van de schriftelijke behandeling, en dus op rapport van de rechter-rapporteur overeenkomstig artikel 135 bis van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht is besloten om zonder mondelinge behandeling uitspraak te doen,

het navolgende

Arrest

Voorgeschiedenis van het geding

1 Op 22 december 2006 heeft verzoekster, Couture Tech Ltd, bij het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) een gemeenschapsmerkaanvraag ingediend krachtens verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1), zoals gewijzigd [vervangen door verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1)].

2 De inschrijvingsaanvraag betreft het volgende beeldteken:

3 De waren en diensten waarvoor de inschrijving werd aangevraagd, behoren tot de klassen 3, 14, 18, 23, 26 en 43 in de zin van de Overeenkomst van Nice van 15 juni 1957 betreffende de internationale classificatie van de waren en diensten ten behoeve van de inschrijving van merken, zoals herzien en gewijzigd.

4 Bij beslissing van 27 augustus 2008 heeft de onderzoeker de inschrijvingsaanvraag afgewezen op grond dat het aangevraagde merk in strijd was met de openbare orde of de goede zeden in de zin van artikel 7, lid 1, sub f, van verordening nr. 40/94 (thans artikel 7, lid 1, sub f, van verordening nr. 207/2009), gelezen in samenhang met artikel 7, lid 2, van verordening nr. 40/94 (thans artikel 7, lid 2, van verordening nr. 207/2009).

5 Op 20 oktober 2008 heeft verzoekster beroep tegen de beslissing van de onderzoeker ingesteld.

6 Bij beslissing van 5 maart 2010 (hierna: „bestreden beslissing”) heeft de tweede kamer van beroep van het BHIM het beroep verworpen. De kamer van beroep heeft om te beginnen vastgesteld dat het aangevraagde merk bestond in een precieze weergave van het wapen van de voormalige Unie van Socialistische Sovjetrepublieken (USSR). Op basis van de wetgeving en de administratieve praktijk in Hongarije, Letland en Tsjechië heeft de kamer van beroep zich op het standpunt gesteld dat de symbolen die verband houden met de voormalige USSR, in strijd met de openbare orde en de goede zeden zouden worden geacht door een wezenlijk deel van het relevante publiek, te weten het doorsneepubliek dat woont in het deel van de

Europese Unie dat aan het Sovjetregime onderworpen is geweest. De kamer van beroep heeft daaruit afgeleid dat het aangevraagde merk, ten minste wat het grondgebied van Hongarije en van Letland betrof, in strijd was met artikel 7, lid 1, sub f, van verordening nr. 207/2009. Volgens de kamer van beroep vloeit uit artikel 7, lid 2, van verordening nr. 207/2009 voort dat het volstaat dat een teken in strijd wordt geacht met de openbare orde of de goede zeden in één lidstaat om de inschrijving ervan te weigeren. In deze omstandigheden was de kamer van beroep van oordeel dat de inschrijving van het merk moest worden geweigerd krachtens artikel 7, lid 1, sub f, en artikel 7, lid 2, van verordening nr. 207/2009.

Conclusies van partijen

7 Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

– het verzoekschrift ontvankelijk te verklaren;

– de bestreden beslissing te vernietigen;

– het BHIM te verwijzen in de kosten.

8 Het BHIM concludeert dat het het Gerecht behage:

– het beroep te verwerpen;

– verzoekster te verwijzen in de kosten.

In rechte

9 Verzoekster voert twee middelen aan. Het eerste middel betreft schending van artikel 7, lid 1, sub f, en lid 2, van verordening nr. 207/2009. Volgens het tweede middel zijn het beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen en het rechtszekerheidsbeginsel geschonden.

Eerste middel: schending van artikel 7, lid 1, sub f, en lid 2, van verordening nr. 207/2009

10 Het eerste middel bevat twee onderdelen. Volgens het eerste onderdeel heeft de kamer van beroep blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de uitlegging van artikel 7, lid 1, sub f, en lid 2, van verordening nr. 207/2009. Volgens het tweede onderdeel heeft de kamer van beroep blijk gegeven van een onjuiste opvatting bij de toepassing van deze bepalingen op het aangevraagde merk.

Eerste onderdeel: onjuiste rechtsopvatting bij de uitlegging van artikel 7, lid 1, sub f, en lid 2, van verordening nr. 207/2009

– Argumenten van partijen

11 Verzoekster betoogt in de eerste plaats dat, anders dan de kamer van beroep heeft gesteld, uit artikel 7, lid 2, van verordening nr. 207/2009 niet voortvloeit dat de inschrijving van een teken moet worden geweigerd wanneer dit teken slechts in een deel van de Unie onder een absolute weigeringsgrond als bedoeld in artikel 7, lid 1, van deze verordening valt.

12 Volgens verzoekster heeft artikel 7, lid 2, van verordening nr. 207/2009 immers een ander doel. Deze bepaling is van toepassing wanneer bepaalde nationale rechten hetzij geen bepalingen bevatten die overeenstemmen met alle absolute weigeringsgronden van artikel 7, lid 1, van verordening nr. 207/2009, hetzij extra absolute weigeringsgronden bevatten ten opzichte van die welke in bovengenoemde bepaling zijn vastgesteld. De toepassing ervan heeft tot gevolg dat, ongeacht de absolute weigeringsgronden die in de verschillende lidstaten gelden, de enige relevante weigeringsgronden in het kader van de procedure van inschrijving van een gemeenschapsmerk de in artikel 7, lid 1, van verordening nr. 207/2009 opgesomde gronden zijn.

13 Verzoekster is van mening dat haar standpunt wordt bevestigd door het gebruik van de termen „ook [...] indien" in artikel 7, lid 2, van verordening nr. 207/2009. De door de kamer van beroep bepleite uitlegging van deze bepaling berust immers op de veronderstelling dat deze termen worden opgevat in de zin van „wanneer", „indien" of „het volstaat dat", en berust aldus op een onjuiste lezing.

14 Verzoekster voegt daaraan toe dat, hoewel artikel 7, lid 2, van verordening nr. 207/2009 betrekking heeft op alle absolute weigeringsgronden van artikel 7, lid 1, van deze verordening, de uitlegging ervan door de kamer van beroep niet kan worden toegepast op elke weigeringsgrond, en in het bijzonder op die van artikel 7, lid 1, sub b, van deze verordening.

15 In de tweede plaats stelt verzoekster op basis van haar uitlegging van artikel 7, lid 2, van verordening nr. 207/2009 dat, anders dan de kamer van beroep heeft geoordeeld, de begrippen „openbare orde" en „goede zeden" als bedoeld in artikel 7, lid 1, sub f, van deze verordening moeten worden uitgelegd als een verwijzing naar de openbare orde en de goede zeden van de Europese Unie. Voor de analyse van de inhoud van deze begrippen moet dus worden gerefereerd aan het Unierecht, aan de doelstellingen en de fundamentele beginselen waarop de Unie berust en waaraan alle lidstaten deelhebben, alsmede aan de internationale verdragen zoals het op 4 november 1950 te Rome ondertekende Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: „EVRM"). Daarentegen zijn de wetgeving, de openbare orde en de goede zeden van de verschillende lidstaten, die kunnen verschillen van die welke op het niveau van de Unie bestaan, irrelevant.

16 Verzoekster voert op dit punt aan dat, anders dan bij nationale merken, de rol van het gemeenschapsmerk erin bestaat, mee te werken aan de ontwikkeling van de economische activiteit binnen de gemeenschappelijke markt. Krachtens in het bijzonder de punten 2 tot en met 4 van de considerans van verordening nr. 207/2009 wordt het gemeenschapsmerk derhalve geregeerd door één enkele rechtsregeling van de Unie, geniet het een eenvormige bescherming en heeft het rechtsgevolgen op het gehele grondgebied van de Unie.

17 Volgens punt 12 van de considerans van verordening nr. 207/2009 is het BHIM een onafhankelijk orgaan dat binnen het kader van het Unierecht werkzaam is. In deze omstandigheden is verzoekster van mening dat zowel het BHIM als de Unierechter deze verordening ten uitvoer moet leggen op basis van een beleid dat onafhankelijk is van dat van elke individuele lidstaat.

18 Bovendien maakt de benadering waarbij rekening wordt gehouden met de openbare orde en de goede zeden van de verschillende lidstaten, de procedure van inschrijving van een gemeenschapsmerk extreem zwaar, ten nadele van de aanvrager. Ook wordt de aanvrager van een merk dat slechts in één van de 27 lidstaten van de Unie in strijd is met de openbare orde

of de goede zeden, ertoe verplicht om 26 nationale inschrijvingen te verkrijgen en te handhaven. Dit is des te meer opvallend daar krachtens artikel 110, lid 2, van verordening nr. 207/2009 het gebruik van een gemeenschapsmerk weliswaar kan worden verboden in een lidstaat, onder meer op grond van het strafrecht van deze staat, maar deze omstandigheid niet rechtvaardigt dat de houder van het betrokken gemeenschapsmerk van zijn rechten wordt vervallen verklaard.

19 Verzoekster is van mening dat haar standpunt wordt bevestigd door de rechtspraak, volgens welke het communautaire merkensysteem een autonoom systeem is, waarvan de toepassing losstaat van welk nationaal systeem ook. Deze rechtspraak impliceert immers dat geen rekening dient te worden gehouden met de elementen die afkomstig zijn van de lidstaten, en evenmin met de verenigbaarheid van het gebruik van het gemeenschapsmerk met het strafrecht van deze staten.

20 Gesteld dat het Gerecht van oordeel is dat rekening dient te worden gehouden met de openbare orde en de goede zeden in de individuele lidstaten, voert verzoekster subsidiair aan dat het BHIM bij zijn onderzoek rekening moet houden met alle lidstaten of bepaalde groepen ervan, en niet alleen met de lidstaten die het wil vermelden. In het bijzonder dient een „juist evenwicht" te worden gezocht, daar het standpunt van één lidstaat of van een groep van lidstaten zich niet mag opdringen aan de gehele Unie.

21 Het BHIM betwist de gegrondheid van verzoeksters argumenten.

– Beoordeling door het Gerecht

22 In de eerste plaats moet volgens de rechtspraak artikel 7, lid 2, van verordening nr. 207/2009 aldus worden uitgelegd dat inschrijving van een merk moet worden geweigerd indien het in een deel van de Unie onder een weigeringsgrond als bedoeld in artikel 7, lid 1, van deze verordening valt. Een dergelijk deel kan, in voorkomend geval, uit slechts een lidstaat bestaan (zie in die zin arrest Hof van 22 juni 2006, Storck/BHIM, C-25/05 P, Jurispr. blz. I-5719, punten 81 en 83).

23 Wat de argumenten betreft waarmee verzoekster opkomt tegen deze uitlegging, dient om te beginnen te worden opgemerkt dat deze uitlegging niet in strijd is met de bewoordingen van artikel 7, lid 2, van verordening nr. 207/2009. Het gebruik van de termen „ook [...] indien" in deze bepaling impliceert immers dat, indien een teken slechts in een deel van de Unie onder een absolute weigeringsgrond valt, dit niet in de weg staat aan toepassing van artikel 7, lid 1, van verordening nr. 207/2009. Volgens een gezamenlijke lezing van artikel 7, leden 1 en 2, van deze verordening moet de inschrijving van een merk derhalve worden geweigerd wanneer dit merk valt onder een absolute weigeringsgrond op het gehele grondgebied van de Unie of, in voorkomend geval, slechts in een deel van dit grondgebied.

24 Verder is artikel 7, lid 2, van verordening nr. 207/2009 weliswaar in algemene bewoordingen geformuleerd, maar uit de formulering ervan blijkt niet dat de vastgestelde regel noodzakelijkerwijs van toepassing moet zijn op elke weigeringsgrond van artikel 7, lid 1, van deze verordening. Wat de absolute weigeringsgrond van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 betreft, waarnaar verzoekster specifiek verwijst, is het overigens volstrekt mogelijk dat een teken slechts in een deel van de Unie onderscheidend vermogen mist, in het bijzonder omdat het enkel in bepaalde talen een semantische inhoud heeft of

wegens uiteenlopende praktijken wat de verhandeling van de betrokken waren of diensten betreft.

25 Dat de absolute weigeringsgronden van artikel 7, lid 1, van verordening nr. 207/2009 de enige relevante gronden zijn in het kader van de procedure van inschrijving van een gemeenschapsmerk, los van de krachtens het recht van de lidstaten bestaande absolute weigeringsgronden, vloeit ten slotte voort uit de aard van de verordening als handeling die in al haar onderdelen verbindend is en rechtstreeks toepasselijk is in alle lidstaten. In dit verband is deze bepaling aldus geformuleerd dat zij een uitputtende lijst van absolute weigeringsgronden bevat die niet verwijst naar de gronden krachtens het recht van de lidstaten. Evenzo preciseert artikel 1, lid 1, van verordening nr. 207/2009 dat gemeenschapsmerken overeenkomstig deze verordening worden ingeschreven. Bijgevolg kan de door verzoekster voorgestelde uitlegging van artikel 7, lid 2, van verordening nr. 207/2009 niet worden aanvaard, daar hierdoor iedere nuttige werking aan dat lid zou worden ontnomen.

26 In deze omstandigheden dient te worden geoordeeld dat, zoals de kamer van beroep heeft vastgesteld, uit artikel 7, lid 1, sub f, en lid 2, van verordening nr. 207/2009 voortvloeit dat de inschrijving van een merk moet worden geweigerd wanneer dit merk in strijd is met de openbare orde of de goede zeden in een deel van de Unie, waarbij dit deel, in voorkomend geval, uit slechts één lidstaat kan bestaan.

27 Wat in de tweede plaats de vraag betreft of bij de uitlegging van de begrippen „openbare orde" en „goede zeden" enkel moet worden gerefereerd aan de omstandigheden die alle lidstaten gemeen hebben, dan wel ook rekening moet worden gehouden met de omstandigheden die eigen zijn aan individuele lidstaten, dient te worden opgemerkt dat volgens de rechtspraak de wezenlijke functie van een merk erin bestaat, de commerciële herkomst van de waar of dienst aan te geven, zodat de consument die de door dit merk aangeduide waar heeft verkregen of aan wie de door dit merk aangeduide dienst is verleend, bij een latere aankoop of opdracht, in geval van een positieve ervaring, die keuze kan herhalen of, in geval van een negatieve ervaring, een andere keuze kan maken [arrest Gerecht van 27 februari 2002, Eurocool Logistik/BHIM (EUROCOOL), T-34/00, Jurispr. blz. II-683, punt 37].

28 Aldus is een merk bestemd voor gebruik bij het publiek dat bestaat uit de consumenten van de erdoor aangeduide waren en diensten.

29 Het algemeen belang dat ten grondslag ligt aan de absolute weigeringsgrond van artikel 7, lid 1, sub f, van verordening nr. 207/2009, bestaat erin dat de inschrijving wordt vermeden van tekens die afbreuk zouden doen aan de openbare orde of de goede zeden bij een dergelijk gebruik op het grondgebied van de Unie.

30 In deze omstandigheden moet het bestaan van de absolute weigeringsgrond van artikel 7, lid 1, sub f, van verordening nr. 207/2009 worden beoordeeld op basis van de perceptie van de op het grondgebied van de Unie zijnde gemiddelde consument van de waren of diensten waarvoor de inschrijving is aangevraagd.

31 De consumenten op het grondgebied van de Unie bevinden zich per definitie op het grondgebied van een lidstaat.

32 Verder zijn de tekens die het relevante publiek in strijd kan achten met de openbare orde of de goede zeden, niet dezelfde in alle lidstaten, in het bijzonder om taalkundige, historische, sociale of culturele redenen.

33 Of een merk als strijdig met de openbare orde of de goede zeden wordt opgevat, wordt derhalve beïnvloed door omstandigheden die eigen zijn aan de lidstaat waar de consumenten die deel uitmaken van het relevante publiek, zich bevinden.

34 Bijgevolg dient te worden geoordeeld dat voor de toepassing van de absolute weigeringsgrond van artikel 7, lid 1, sub f, van verordening nr. 207/2009 niet alleen rekening dient te worden gehouden met de omstandigheden die alle lidstaten van de Unie gemeen hebben, maar ook met de omstandigheden die eigen zijn aan individuele lidstaten en die de perceptie van het relevante publiek op het grondgebied van deze staten kunnen beïnvloeden.

35 Aan deze vaststelling wordt niet afgedaan door verzoeksters argumenten.

36 Aldus is het in de eerste plaats juist dat het communautaire merkensysteem een autonoom systeem is, waarvan de toepassing losstaat van welk nationaal systeem ook [zie arrest Gerecht van 13 september 2005, Sportwetten/BHIM – Intertops Sportwetten (INTERTOPS), T-140/02, Jurispr. blz. II-3247, punt 31 en aldaar aangehaalde rechtspraak]. Deze omstandigheid impliceert onder meer dat het bestaan van de absolute weigeringsgrond van artikel 7, lid 1, sub f, van verordening nr. 207/2009 altijd moet worden beoordeeld volgens het in deze bepaling vastgestelde criterium, dat wordt uitgelegd op basis van de perceptie van het relevante publiek op het grondgebied van de Unie of op een deel van dit grondgebied. Het autonome karakter van het communautaire merkensysteem staat evenwel niet in de weg aan de inaanmerkingneming van omstandigheden die eigen zijn aan lidstaten en die deze perceptie kunnen beïnvloeden.

37 Wat in deze context de wetgeving en de administratieve praktijk van bepaalde lidstaten betreft, waarnaar de kamer van beroep in de bestreden beslissing verwijst, dient te worden opgemerkt dat deze elementen niet in aanmerking werden genomen wegens de normatieve waarde ervan, maar als feitelijke aanwijzingen op grond waarvan kon worden beoordeeld op welke wijze het relevante publiek in de betrokken lidstaten symbolen die verband houden met de voormalige USSR, percipieert. In deze omstandigheden kan de kamer van beroep niet worden verweten dat zij is voorbijgegaan aan het autonome karakter van het communautaire merkensysteem ter zake.

38 In de tweede plaats rechtvaardigt het doel bestaande in de ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt niet dat afbreuk wordt gedaan aan de openbare orde of de goede zeden in een deel van deze markt.

39 Voor zover in de derde plaats uit artikel 76, lid 1, van verordening nr. 207/2009 voortvloeit dat het BHIM ambtshalve de feiten onderzoekt, kan niet worden geoordeeld dat de in punt 34 supra uiteengezette uitlegging de inschrijvingsprocedure extreem zwaar maakt, ten nadele van de aanvrager. Het BHIM dient immers het bestaan van absolute weigeringsgronden in alle delen van de Unie te onderzoeken. Vervolgens dient de aanvrager zijn opmerkingen te formuleren met betrekking tot de bezwaren die de onderzoeker op het einde van zijn onderzoek daadwerkelijk heeft opgeworpen.

40 In de vierde plaats is de noodzaak om nationale inschrijvingen te verkrijgen en te handhaven wanneer een merk slechts in een deel van de Unie onder een absolute weigeringsgrond van artikel 7, lid 1, van verordening nr. 207/2009 valt, een rechtstreeks gevolg van het feit dat het gemeenschapsmerk een eenheid vormt, zoals vastgesteld in punt 3 van de considerans van verordening nr. 207/2009 en in artikel 1, lid 2, van deze verordening. Deze omstandigheid is derhalve inherent aan de algemene opzet van deze verordening.

41 In de vijfde plaats heeft artikel 110, lid 2, van verordening nr. 207/2009 betrekking op het verbod op gebruik van een ingeschreven gemeenschapsmerk. Deze bepaling kan derhalve niet worden aangevoerd in het kader van het onderzoek van het bestaan van de absolute weigeringsgrond van artikel 7, lid 1, sub f, van verordening nr. 207/2009, dat voorafgaat aan de inschrijving van het merk.

42 Gelet op een en ander dient te worden geoordeeld dat de kamer van beroep geen blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te stellen dat krachtens artikel 7, lid 2, van verordening nr. 207/2009 de inschrijving van een teken moest worden geweigerd wanneer dit teken slechts in een deel van de Unie, en – in voorkomend geval – in een enkele lidstaat, onder de absolute weigeringsgrond van artikel 7, lid 1, sub f, van deze verordening viel, en voorts dat bij de uitlegging van de begrippen „openbare orde" en „goede zeden" rekening moest worden gehouden met de elementen die eigen zijn aan de individuele lidstaten.

43 Bijgevolg dient het eerste onderdeel van het eerste middel ongegrond te worden verklaard.

Tweede onderdeel: onjuiste opvatting bij de toepassing van artikel 7, lid 1, sub f, en lid 2, van verordening nr. 207/2009 op het aangevraagde merk

– Argumenten van partijen

44 Op basis van haar uitlegging van artikel 7, lid 1, sub f, en lid 2, van verordening nr. 207/2009 die in het kader van het eerste onderdeel werd uiteengezet, voert verzoekster aan dat het aangevraagde merk niet in strijd is met de openbare orde of de goede zeden van de Europese Unie en dat de inschrijving ervan derhalve niet had mogen worden geweigerd.

45 In dit verband stelt verzoekster dat, anders dan het hakenkruis, de politieke connotatie van het wapen van de voormalige USSR is verwaterd en is veranderd in een provocerende connotatie, die is verbonden aan het concept van de avant-garde, zodat het aangevraagde merk een „nieuw onderscheidend vermogen" heeft verkregen.

46 Verzoekster voegt daaraan toe dat het embleem dat het aangevraagde merk vormt, in geen enkele lidstaat van de Unie werd verboden, en dat de Commissie overigens in 2005 een verzoek om een algemeen verbod op communistische symbolen heeft afgewezen. Dat bepaalde wijzen van gebruik van deze symbolen mogelijkerwijs verboden zijn in Hongarije en Letland, is in het kader van de inschrijvingsprocedure irrelevant.

47 Ten slotte is het volgens verzoekster niet uitgesloten dat het in het Hongaarse en het Letse recht vastgestelde verbod op gebruik van symbolen als het aangevraagde merk, in strijd is met het EVRM.

48 Het BHIM betwist de gegrondheid van verzoeksters argumenten.

– Beoordeling door het Gerecht

49 Volgens artikel 7, lid 1, sub f, van verordening nr. 207/2009 wordt de inschrijving geweigerd van merken die in strijd zijn met de openbare orde of de goede zeden.

50 Blijkens de uiteenzetting in het kader van het eerste onderdeel van het onderhavige middel moet de vraag of een teken in strijd is met de openbare orde of de goede zeden, worden onderzocht op basis van de wijze waarop dit teken, bij gebruik ervan als merk, door het relevante publiek in de Unie of in een deel ervan wordt gepercipieerd. Dit deel kan, in voorkomend geval, uit slechts één lidstaat bestaan.

51 In casu wordt om te beginnen niet betwist dat het relevante publiek het grote publiek is. Zoals de kamer van beroep in punt 37 van de bestreden beslissing terecht heeft opgemerkt, dient derhalve rekening te worden gehouden met de perceptie van de gemiddelde consument uit dit publiek, met een normale gevoeligheids- en tolerantiedrempel.

52 De vaststelling van de kamer van beroep dat het aangevraagde merk in strijd was met de openbare orde of de goede zeden, is onder meer gebaseerd op het onderzoek van de gegevens met betrekking tot de situatie in Hongarije, wegens de beslissende invloed die de voormalige USSR niet zo lang geleden op deze lidstaat heeft uitgeoefend.

53 De kamer van beroep heeft in de eerste plaats verwezen naar artikel 269/B van de 1978. évi IV. törvény a Büntetö Törvénykönyvröl (wet nr. IV van 1978 betreffende het wetboek van strafrecht, hierna: „Hongaars wetboek van strafrecht”), met het opschrift „Gebruik van symbolen van het totalitarisme”. Deze bepaling luidt als volgt:

„(1) Hij die een hakenkruis, een SS-teken, een pijlkruis, een hamer en sikkel, een vijfpuntige rode ster of een symbool dat deze tekens voorstelt,

a) verspreidt,

b) in het openbaar gebruikt, of

c) publiekelijk vertoont,

begaat een overtreding en kan worden gestraft met een geldboete, voor zover niet tevens sprake is van een ernstiger strafbaar feit.

(2) Niet strafbaar is hij die de in lid 1 bedoelde handeling begaat ten behoeve van de verspreiding van kennis, voor onderwijs-, wetenschappelijke of artistieke doeleinden of teneinde te informeren over historische of actuele gebeurtenissen.

(3) De bepalingen van de leden 1 en 2 zijn niet van toepassing op huidige officiële staatssymbolen.”

54 De kamer van beroep heeft verduidelijkt dat volgens de toelichtingen bij het Hongaarse wetboek van strafrecht een symbool een idee, een persoon of een gebeurtenis aanduidde en een onderscheidingsteken of een beeld bevatte dat is bedacht om dit teken en het idee, de persoon of de gebeurtenis die worden aangeduid, met elkaar te verbinden. Bovendien omvat

het gebruik in het openbaar het geval van een teken dat als merk op een product is aangebracht, wanneer dit product op de markt wordt verspreid.

55 In de tweede plaats heeft de kamer van beroep verwezen naar de richtsnoeren van het Magyar Szabadalmi Hivatal (Hongaars octrooibureau) – thans sinds 1 januari 2011 het Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (Hongaars bureau voor intellectuele eigendom) –, volgens welke de tekens die „symbolen van het totalitarisme" bevatten, in strijd met de openbare orde werden geacht.

56 Gelet op deze elementen heeft de kamer van beroep zich op het standpunt gesteld dat het aangevraagde merk door het relevante publiek in Hongarije in strijd met de openbare orde of de goede zeden zou worden geacht, omdat dit merk het symbool is van de voormalige USSR.

57 Wat de gegrondheid van deze vaststelling betreft, dient om te beginnen te worden opgemerkt dat in het kader van de beoordeling van het bestaan van de absolute weigeringsgrond van artikel 7, lid 1, sub f, van verordening nr. 207/2009 de uit het nationale recht afkomstige elementen, zoals die welke in casu door de kamer van beroep zijn onderzocht, niet toepasselijk zijn wegens de normatieve waarde ervan, en derhalve geen regels vormen die bindend zijn voor het BHIM. Zoals in punt 36 supra in herinnering is gebracht, is het communautaire merkensysteem immers een autonoom systeem, waarvan de toepassing losstaat van welk nationaal systeem ook.

58 Niettemin vormen deze elementen feitelijke aanwijzingen op grond waarvan kan worden beoordeeld op welke wijze het relevante publiek in de betrokken lidstaat bepaalde categorieën van tekens percipieert.

59 Aldus blijkt in casu uit artikel 269/B van het Hongaarse wetboek van strafrecht, zoals uitgelegd in de rechtsleer en verduidelijkt door de administratieve praktijk, dat de Hongaarse wetgever het nodig achtte om bepaalde wijzen van gebruik van „symbolen van het totalitarisme", waaronder de hamer en sikkel en de vijfpuntige rode ster, te verbieden. Dit verbod, dat ook betrekking heeft op het gebruik van de betrokken tekens als merken, gaat gepaard met strafsancties.

60 Verzoekster komt niet op tegen de vaststelling van de kamer van beroep dat het verbod op het gebruik van „symbolen van het totalitarisme" als merk impliceert dat dergelijke symbolen in Hongarije in strijd met de openbare orde of de goede zeden worden geacht.

61 Evenmin wordt betwist dat het aangevraagde merk een weergave van het wapen van de voormalige USSR is en dat het onder meer een hamer en sikkel en een vijfpuntige rode ster omvat.

62 In deze omstandigheden dient te worden geoordeeld dat de kamer van beroep geen blijk heeft gegeven van een onjuiste opvatting door vast te stellen dat het gebruik van het aangevraagde merk als merk door een wezenlijk deel van het relevante publiek in Hongarije in strijd met de openbare orde of de goede zeden in de zin van artikel 7, lid 1, sub f, van verordening nr. 207/2009 zou worden geacht.

63 Verzoeksters argumenten kunnen niet afdoen aan deze vaststelling.

64 Aldus blijkt uit het voorgaande dat met betrekking tot Hongarije de semantische inhoud van het wapen van de voormalige USSR niet in die mate is verwaterd en veranderd dat dit wapen niet langer als een politiek symbool wordt opgevat. Zoals de kamer van beroep in herinnering heeft gebracht, heeft immers een wezenlijk deel van het relevante publiek in Hongarije de periode van beslissende invloed van de voormalige USSR meegemaakt.

65 Hier komt nog bij dat het aangevraagde merk enkel het wapen van de voormalige USSR reproduceert, en derhalve geen extra elementen bevat waardoor de semantische inhoud van dit symbool kan verwateren of veranderen.

66 Dat bepaalde wijzen van gebruik van de „symbolen van het totalitarisme" door het Hongaarse recht niet verboden zijn, is in casu irrelevant. Blijkens de punten 27 tot en met 29 en 50 supra moet het bestaan van de absolute weigeringsgrond van artikel 7, lid 1, sub f, van verordening nr. 207/2009 immers worden onderzocht op basis van de wijze waarop dit teken bij gebruik ervan als merk wordt gepercipieerd.

67 Ten slotte is het Gerecht niet bevoegd om de verenigbaarheid van artikel 269/B van het Hongaarse wetboek van strafrecht met het EVRM te beoordelen. In elk geval is deze omstandigheid in casu irrelevant, daar uit de punten 57 en 58 supra voortvloeit dat deze bepaling niet in aanmerking dient te worden genomen wegens de normatieve waarde ervan, maar als een feitelijke aanwijzing op grond waarvan de perceptie van het relevante publiek in Hongarije kan worden beoordeeld.

68 Daarentegen maken volgens artikel 6, lid 3, VEU de grondrechten, zoals zij worden gewaarborgd door het EVRM en zoals zij voortvloeien uit de constitutionele tradities die de lidstaten gemeen hebben, als algemene beginselen deel uit van het recht van de Unie. Bijgevolg vormt de naleving van deze grondrechten een voorwaarde voor de wettigheid van de handelingen van de Unie, zoals de bestreden beslissing, en de rechter van de Unie moet de naleving ervan verzekeren.

69 In dit verband heeft volgens artikel 10, lid 1, EVRM eenieder recht op vrijheid van meningsuiting en omvat dit recht onder meer de vrijheid om inlichtingen of denkbeelden te verstrekken zonder inmenging van enig openbaar gezag.

70 Volgens artikel 10, lid 2, EVRM kan de uitoefening van de vrijheid van meningsuiting worden onderworpen aan bepaalde beperkingen, die bij de wet zijn voorzien en die in een democratische samenleving noodzakelijk zijn, onder meer in het belang van de nationale veiligheid, territoriale integriteit of openbare veiligheid, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, of de bescherming van de goede zeden.

71 Verzoekster voert geen enkel argument aan ten bewijze dat de weigering van inschrijving van het aangevraagde merk een inmenging in de uitoefening van de door artikel 10, lid 1, EVRM gewaarborgde vrijheid vormt die niet voldoet aan de vereisten van artikel 10, lid 2. Derhalve heeft verzoekster in elk geval geen gegronde redenen om beroep te doen op het EVRM in het kader van het onderhavige geding.

72 Gelet op een en ander dient te worden geoordeeld dat de kamer van beroep geen blijk heeft gegeven van een onjuiste opvatting door vast te stellen dat het aangevraagde merk in strijd was met de openbare orde of de goede zeden volgens de perceptie van het relevante

publiek in Hongarije, en dat de inschrijving ervan derhalve moest worden geweigerd krachtens artikel 7, lid 1, sub f, en lid 2, van verordening nr. 207/2009.

73 Het tweede onderdeel van het eerste middel moet derhalve ongegrond worden verklaard, zonder dat de andere elementen die door de kamer van beroep zijn onderzocht en die betrekking hebben op de perceptie van het relevante publiek in Letland en in Tsjechië, hoeven te worden beoordeeld.

74 Aangezien de twee onderdelen van het eerste middel zijn afgewezen, moet dit middel worden afgewezen.

Tweede middel: schending van het beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen en van het rechtszekerheidsbeginsel

Argumenten van partijen

75 Verzoekster betoogt dat de kamer van beroep het beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen en het rechtszekerheidsbeginsel heeft geschonden door de inschrijving van het aangevraagde merk te weigeren terwijl het BHIM de inschrijving had aanvaard van verzoeksters merk nr. 3958154, dat betrekking had op hetzelfde teken en in dezelfde omstandigheden als het aangevraagde merk werd onderzocht. Door merk nr. 3958154 in te schrijven heeft het BHIM verzoekster immers nauwkeurige en onvoorwaardelijke impliciete toezeggingen gedaan met betrekking tot de mogelijkheid tot inschrijving van het betrokken teken.

76 Verzoekster betwist in deze context het argument van de kamer van beroep dat merk nr. 3958154 is ingeschreven als gevolg van een vergissing. Het is immers niet aan de aanvrager om te bepalen of de uitkomst van het onderzoek betrouwbaar is. Het is integendeel aan het BHIM om over te gaan tot een grondige en passende analyse en om verordening nr. 207/2009 op duidelijke en vaststaande wijze toe te passen.

77 Verzoekster voegt daaraan toe dat, voor zover zij weet, de onderzoeksprocedure inzake merk nr. 3958154 geen blijk geeft van een onjuiste opvatting.

78 Het BHIM betwist de gegrondheid van verzoeksters betoog.

Beoordeling door het Gerecht

79 Volgens de rechtspraak moet de rechtmatigheid van de beslissingen van de kamers van beroep enkel worden getoetst aan verordening nr. 207/2009, zoals door de rechter van de Unie uitgelegd, en niet aan een eerdere beslissingspraktijk van het BHIM [zie in die zin arrest Gerecht van 27 februari 2002, Streamserve/BHIM (STREAMSERVE), T-106/00, Jurispr. blz. II-723, punt 66].

80 Bijgevolg kan verzoekster niet op goede gronden beweren dat het BHIM door de inschrijving van merk nr. 3958154 haar toezeggingen heeft gedaan met betrekking tot de mogelijkheid tot inschrijving van het aangevraagde merk. A fortiori kan verzoekster niet met succes schending van het rechtszekerheidsbeginsel ter zake aanvoeren.

81 Los van de vraag of merk nr. 3958154 is ingeschreven als gevolg van een vergissing, kon overigens in het kader van het onderzoek van het eerste middel niet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing, die als enige aan de orde is in het onderhavige beroep, verordening nr. 207/2009 schendt.

82 In deze omstandigheden dient het tweede middel te worden afgewezen en derhalve het beroep in zijn geheel te worden verworpen.

Kosten

83 Volgens artikel 87, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht wordt de in het ongelijk gestelde partij in de kosten verwezen, voor zover dat is gevorderd. Aangezien verzoekster in het ongelijk is gesteld, dient zij overeenkomstig de vordering van het BHIM te worden verwezen in de kosten.

HET GERECHT (Vierde kamer),

rechtdoende, verklaart:

1) **Het beroep wordt verworpen.**

2) **Couture Tech Ltd wordt verwezen in de kosten.**

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 20 september 2011.

ondertekeningen

---

* Procestaal: Engels.

Hof van Justitie van de Europese Unie

Hof van Justitie van de Europese Unie >>

Palais de la Cour de Justice
Boulevard Konrad Adenauer
Kirchberg
L-2925 Luxembourg
Luxembourg
Tel: +352 4303 1
Fax: +352 4303 2600
Contact

Het Hof van Justitie ziet erop toe dat de EU-wetgeving in alle landen van de EU op dezelfde wijze wordt geïnterpreteerd en toegepast. Het regelt verder juridische geschillen tussen nationale regeringen en EU-instellingen. Ook particulieren, bedrijven en organisaties kunnen zaken bij het Hof aanhangig maken als zij menen dat hun rechten door een EU-instelling zijn geschonden.

Samenstelling

Het Hof van Justitie telt één rechter per EU-land.

Het wordt bijgestaan door acht advocaten-generaal, die openbaar en onpartijdig advies ("conclusie") geven over de zaken die aan het Hof zijn voorgelegd.

De ambtsperiode van een rechter of advocaat-generaal bedraagt zes jaar en kan worden verlengd. De regeringen van de EU-landen besluiten in onderling overleg wie er wordt voorgedragen.

Om het grote aanbod aan zaken te kunnen verwerken en iedereen optimale juridische bescherming te bieden, worden zaken van particulieren, bedrijven en bepaalde organisaties en zaken in verband met de concurrentieregels behandeld door het Gerecht.

Verder is er een Gerecht voor ambtenarenzaken dat geschillen tussen de Europese Unie en haar ambtenaren beslecht.

Soorten zaken

Het Hof doet uitspraak in zaken die bij hem aanhangig zijn gemaakt. De vijf meest voorkomende zaken zijn:

1. **verzoeken om een prejudiciële beslissing** waarbij een nationale rechtbank het Hof vraagt de EU-wetgeving te interpreteren
2. **beroep wegens niet-nakoming van een verplichting** tegen EU-regeringen die de EU-wetgeving niet toepassen
3. **beroep tot nietigverklaring** tegen EU-wetten die in strijd zijn met de EU-verdragen of grondrechten

4. **beroep wegens nalatigheid** tegen EU-instellingen die niet de beslissingen nemen die ze moeten nemen
5. **rechtstreeks beroep** door particulieren, bedrijven of organisaties tegen EU-besluiten of EU-maatregelen

1. Prejudiciële procedure

De nationale rechtbanken in elk EU-land moeten ervoor zorgen dat de EU-wetgeving in hun land juist wordt toegepast. Het gevaar bestaat echter dat rechtbanken in verschillende landen de EU-wetgeving verschillend uitleggen.

Prejudiciële beslissingen moeten dergelijke problemen voorkomen. Dit betekent dat nationale rechters het Hof om advies mogen of soms moeten vragen als er twijfel bestaat over de interpretatie of geldigheid van bepaalde EU-regels. Dit advies heet een "prejudiciële beslissing".

2. Beroep wegens niet-nakoming

De Commissie kan deze procedure inleiden wanneer zij meent dat een EU-land zijn verplichtingen krachtens de EU-wetgeving niet nakomt. De procedure kan ook door een ander EU-land worden ingeleid.

Het Hof onderzoekt in beide gevallen de aantijgingen en doet een uitspraak. Blijkt het land de regels te hebben overtreden, dan moet het dit onmiddellijk corrigeren. Als het land het vonnis volgens het Hof niet correct uitvoert, kan het een boete krijgen.

3. Beroep tot nietigverklaring

Als een EU-land, de Raad, de Commissie of (onder voorwaarden) het Parlement bepaalde EU-wetgeving onrechtmatig vindt, dan kunnen zij het Hof verzoeken deze nietig te verklaren.

Zo'n "beroep tot nietigverklaring" kan ook worden ingesteld door particulieren die willen dat het Hof een wet nietig verklaart die hen als individuele personen benadeelt.

Als het Hof tot de slotsom komt dat de wetgeving in kwestie niet rechtmatig of niet volgens de juiste Verdragsbepalingen is aangenomen, dan kan het de gewraakte wetgeving nietig verklaren.

4. Beroep wegens nalatigheid

Volgens het Verdrag moeten het Europees Parlement, de Raad en de Commissie in bepaalde omstandigheden bepaalde beslissingen nemen. Doen ze dat niet, dan kunnen EU-landen, andere EU-instellingen en (soms) particulieren of ondernemingen zich tot het Hof wenden om deze nalatigheid formeel te laten vaststellen.

5. Rechtstreekse acties

Personen of bedrijven die schade hebben geleden als gevolg van het optreden of juist het niet-optreden van de EU of haar personeel, kunnen bij het Gerecht een vordering tot schadevergoeding instellen.

Zo worden zaken behandeld

Iedere zaak die bij het Hof aanhangig wordt gemaakt, wordt aan een rechter en een advocaat-generaal toegewezen.

De procedure kent twee fasen: een schriftelijke en een mondelinge behandeling.

1. Schriftelijk

Om te beginnen dienen alle betrokken partijen bij de rechter een schriftelijke verklaring in. De rechter maakt vervolgens een samenvatting van deze verklaringen en de juridische achtergrond van de zaak.

2. Mondeling

De tweede fase bestaat uit een openbare terechtzitting. Afhankelijk van de complexiteit kan dit gebeuren voor 3, 5, 13 of alle rechters van het Hof. Gedurende de zitting houden de advocaten van de partijen hun pleidooi voor de rechters en de advocaat-generaal, die vragen kunnen stellen.

De advocaat-generaal formuleert vervolgens zijn of haar conclusie. Daarna bespreken de rechters de zaak en komen zij tot een arrest.

Van een advocaat-generaal wordt alleen een conclusie verwacht als het Hof oordeelt dat de zaak een nieuwe juridische kwestie aan de orde stelt. Het Hof hoeft de conclusie van de advocaat-generaal niet noodzakelijk te volgen.

Het Hof oordeelt bij meerderheid van stemmen en in het openbaar. Beelden van de zittingen worden vaak uitgezonden, bijvoorbeeld via Europe by Satellite en.

De mondelinge procedure bij het Gerecht is vergelijkbaar, maar de advocaat-generaal neemt geen conclusie.

Zie ook

- Website van het Hof van Justitie van de Europese Unie
- Hof van Justitie
- Gerecht
- Gerecht voor ambtenarenzaken
- Leden (Gerecht)
- Leden (Hof van Justitie)

CONTACT

Algemene inlichtingen

Bel **00 800 6 7 8 9 10 11**

E-mail ons uw vragen

Contactgegevens instellingen, bezoekersdiensten, persdiensten

